

Səmid Mövsümov

Qayəsi nur, özü də nur

(Heydər Əliyevin əziz xatirəsinə)

Mən nə deyim, necə yazım layiq olsun sözüm sənə,
Söyləmişəm dönə-dönə, söyləyirəm bunu yenə.
Fövqəlbəşər bir insandın qayəsi nur, özü də nur,
Ölümünü düşünəndə damarlarda qanım donur.
Alim dedi alimdir o, şair dedi şairdir o,
Novatorudur, o rəssamdır, yaradıbdır canlı tablo.
Bu tablounun adı nədir? – Qoy söyləyim, bilsin cahan –
Müstəqillik biçimində formalaşmış Azərbaycan!
“Sarsılmazdır müstəqillik” deyə-deyə car da çəkdi,
Sözdə deyil, bunun üçün sən həyatda min ev tikdi,
Dünya gəldi neftlə bağlı siyasətin stoluna,
İndi bunlar işıq saçır müstəqillik yollarına.
Mədəniyyət, ədəbiyyat görünməmiş zirvə tutdu,
Parçalanan Azərbaycan sabitliyə qədəm atdı.
Yoxkən vardan mayalandı iqtisadi qüdrətimiz,
İtib gedən mənəviyyat durulandı, oldu təmiz.
Ordumuz da ayaq tutdu, püxtələşdi oldu mətin,
Dünya gəlib tabe oldu bayrağına siyasətin!
“Milli lider”, “Milli ata” sözlərində yatır vüqar,
Həm də Milli Qəhrəmansan, bənzərsilik timsalın var.
Yazmamışam bu şeri mən misra-misra, sətir-sətir,
Birnəfəsə yazmışam ki, türk elinə tutsun çətir.
Yer üzünə saçsın ətir!

15 dekabr 2003.

Mövsümov S. Qayəsi nur, özü də nur // Azərbaycan müəllimi. – 2003. – 19 dekabr. – S.6